

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قال الله تبارك و تعالی:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾

سوره مبارکه شمس، آیه ۹

امام خامنه‌ای مدظله العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی،
وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

پیوستگی عوالم

شناسنامه مطلب	
t-152	کد مطلب
تزکیه‌ای/تقوای عمومی/اصلاح اندیشه/تغییر بینش/نسبت به نظام آفرینش	رده
اصلاح اندیشه، عوالم، پیوستگی، تغییر نگرش، نظام آفرینش	برچسب
	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی نُمُو

nomov.ir

بین عالم‌های مختلف در نظام خلقت، رابطه‌هایی است که مخصوصاً در مورد انسان، وارد هر عالمی می‌شود، با بدن آن عالم زندگی می‌کند و وقتی به عالم دیگر برمی‌گردد، می‌تواند این ارتباطات را احساس کند. یکی از آنها، ارتباط عالم رؤیا بود با این عالم واقع که از قرآن استفاده کردیم.

یکی دیگر از عالم‌هایی که رابطه آن با عالم‌های دیگر، محسوس است و در زندگی ما تأثیر دارد، ارتباط عالم قبل است با این عالم بعد که عالم فعلی ماست. خداوند در قرآن در این باره می‌فرماید:

«وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ مَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (سوره نحل، آیه ۷۷)

در این آیات، خداوند در انسان يك دیدگاه فکری قوی ایجاد می‌کند و انسان را از این عالم طبیعت بیرون می‌کشد و همه عالم‌های قبل و بعد را با يك پیوستگی بیان می‌کند.

همان معنای تحت اللفظی آیه می‌تواند مسیر زندگی انسان را تغییر دهد.

«سَمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ»: يك چیز محسوس برای ماست. همان فضای عالم هستی، که جهت محسوسات آن است. خداوند ضمن توجه به این محسوسات مورد شناخت انسان، توجه می‌دهد که این عالم يك غیبی هم دارد. يك وجه محسوس، يك وجه غیر محسوس هم دارد که با هیچ حسی قابل دریافت نیست. اما قرآن می‌فرماید آن غیب هست. پرده را کنار می‌کشد و ما را به آن توجه می‌دهد. اگر چه يك محسوس مادی نیست؛ اما آن غیب وجود دارد. نکته عمیق‌تر این که این مال خداست. یعنی اگر به غیب بررسی، يك مجاهده دیگری می‌خواهی تا بررسی که این غیب، مال الله است، یعنی چه؟!

علامه طباطبایی (ره) در این مورد می‌فرماید: خدا این جا نفرموده «و لله علم غیب السماوات و الارض» و یا «الله عالم غیب السماوات و الارض». یعنی نه این که خدا غیب را می‌داند. بلکه خداوند مالک این غیب است.

به مالکیت خدا بر غیب، باید برسیم. بحثی را که از این طرف باز می‌کند، مسیر مجاهده و سیر الی الله را وارد می‌کند به میدان وسیعی که برسیم از این محسوس به غیب و از غیب برسیم که این غیب، مال الله است.

از طرف دیگر، نمونه‌ای از این غیب را نام می‌برد: «وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا...»

آن لحظه قیامت که صورت مادی عالم، کنار زده خواهد شد و به صورت جبری، انسان به آن غیب خواهد رسید؛ آن نیست مگر به سرعت يك چشم برهم زدن، بلکه از آن هم نزدیک تر است.

علامه (ره) در این مورد می‌فرماید: خداوند در این آیه اول توجه می‌دهد که آن لحظه به اندازه چشم به هم زدن است، بعد می‌فرماید بلکه از آن هم سریع تر. این برای ایجاد آمادگی است. يك حادثه این چنین عظیمی يك سرعت این چنینی دارد. بعد از ایجاد این آمادگی، آمادگی پیدا می‌کند که بداند از آن هم کوتاه تر است، (أَوْ هُوَ أَقْرَبُ).

کتاب فطرت، پایگاه ندای پاک فطرت